18/06/2019

Πως ακριβώς έγινε η επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος

/ Γνώμες

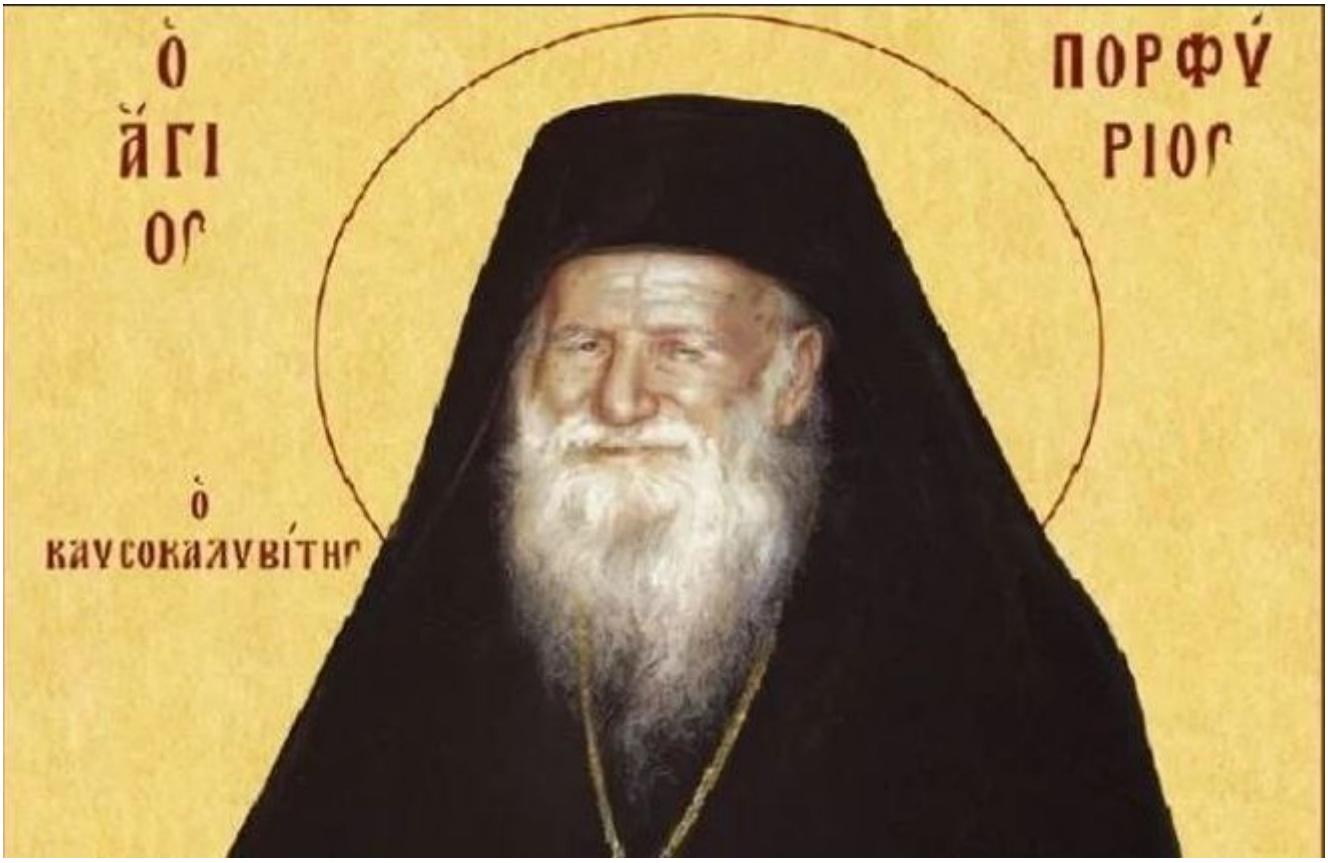

Την Πεντηκοστή εξεχύθη η χάρις του Θεού όχι μόνο στους αποστόλους, αλλά και σ’ όλο τον κόσμο που βρισκόταν γύρω τους. Επηρέασε πιστούς και απίστους. Πώς το λένε οι Πράξεις;...

Ενώ ο Απόστολος Πέτρος μιλούσε τη δική του γλώσσα, η γλώσσα του μεταποιούνταν εκείνη την ώρα στο νου των ακροατών. Με τρόπο μυστικό το Άγιο Πνεύμα τούς έκανε να καταλαβαίνουν τα λόγια του στη γλώσσα τους, μυστικά, χωρίς να φαίνεται. Αυτά τα θαυμαστά γίνονται με την επενέργεια του Αγίου Πνεύματος.

Παραδείγματος χάριν, η λέξη «σπίτι» σ’ αυτόν που ήξερε γαλλικά θα ακουγόταν «la maison». Ήταν ένα είδος διοράσεως· άκουγαν την ίδια τους τη γλώσσα. Ο ήχος χτυπούσε στο αυτί, αλλά εσωτερικά, με τη φώτιση του Θεού, τα λόγια ακούγονταν στη γλώσσα τους.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας αυτή την ερμηνεία της Πεντηκοστής δεν την αποκαλύπτουν πολύ φανερά, φοβούνται τη διαστρέβλωση. Το ίδιο συμβαίνει και με την Αποκάλυψη του Ιωάννου. Οι αμύητοι δεν μπορούν να καταλάβουν το νόημα του μυστηρίου του Θεού.

Παρακάτω λέει. «εγένετο δε πάση ψυχή φόβος...» (Πράξ. 2,43), δηλαδή κατέλαβε φόβος την κάθε ψυχή. Αυτός ο «φόβος» δεν ήταν φόβος. Ήταν κάτι άλλο, κάτι ξένο, κάτι ακατανόητο, κάτι, κάτι που δεν μπορούμε να το πούμε.

Ήταν το δέος, ήταν το γέμισμα, ήταν η χάρις. Ήταν το γέμισμα υπό της θείας χάριτος. Στην Πεντηκοστή, οι άνθρωποι βρέθηκαν ξαφνικά σε μία τέτοια κατάσταση θεώσεως, που τα χάσανε.

Έτσι, όταν η θεία χάρις τους επεσκίαζε, τους ετρέλαινε όλους -με την καλή έννοια- τους ενθουσίαζε. Αυτό μου έχει κάνει μεγάλη εντύπωση. Ήτανε αυτό που λέγω καμιά φορά «κατάστασις». Ενθουσιασμός ήταν. Κατάσταση τρέλλας πνευματικής.

(Γέροντος Πορφυρίου, Βίος και Λόγοι, εκδ. Ι.Μ. Χρυσοπηγής, σελ. 207-209)